

technikájának jellegzetességei felől rajzolja meg Barthes portréját. A két záró tanulmány, Visy Beatrix és Tanos Márton munkái, a fénykép médiumát és realitását vizsgálják. Előbbi tanulmány a *Világoskamra* azon módszerét igyekszik feltárni, mely a fotó objektivitását és ontológiáját szubjektív alapokról indulva próbálja megértetni, utóbbi írás pedig *Az atléta halálának* elemzését végzi el a *Világoskamra* elsődleges fogalmait használva, Mészöly az ekphraszisz eszközt kiaknázó narratíváját analizálva.

Egy recenzió nehezen foglalhatja össze azt a hatalmas tudás- és információanyagot, melyet a tanulmányok az olvasó elé tárnak. Az általánosságok kiragadása, az egy-két mondatos kommentárok célja nem is lehet más, mint a sokszínűség feltérképezése, a szövegek lényegi mondanivalójának felvázolása, egyfajta jel, ami arra hívja fel a figyelmet: itt valami fontosat alkottak. Barthes hazai recepciója, hatása egyértelműen gazdagodott, életműve egyre átláthatóbbá és befogadhatóbbá válik. Ebben nagy szerepe van *A szöveg kitérőinek* is. Egy-két kisebb ingadozástól eltekintve, amely talán minden tanulmánykötet velejárója, egy magas színvonalú, nemzetközi viszonylatban is értékes kötet született, ami lendületet adhat Barthes további vizsgálatának és motivációt a szövegeivel való megismerkedésre.

(Szerkesztette: Ádám Anikó és Radvánszky Anikó)

